

105 _{M₃}

1. Chval-me Bo - ha ve - se - le, spo - lu zpí - va - jí - ce,

a v svém sr - dci ple - se - jme, čest mu vzdá - va - jí - ce

za ten vě - čně no - vý dar, Sy - na vtě - le - né - ho.

Bu - diž vdě - čně chvá - le - no sva - té jmé - no je - - ho.

2. Z nesmírné své milosti
k nám se snížit ráčí
ten, kterého nebesa
pojmout nepostačí.
Sám Pán s božskou pokorou
krále andělského
na sebe vzal hřích a trest
člověka padlého.

106 _{M₄}

1. Ví - tej, mi - lý Je - zu Kri - ste, jenž ses vtě - lil v Pa - nně či - sté,

a - bys na - še vi - ny, sám jsa bez po - skvr - ny, ob - myl a shla - dil.

2. V Kristu Pánu máme všichni
v jednom Duchu přístup k Otci,
bychom skrze něho,
pro nás vtěleného,
nebe dosáhli.

3. Kdo skrze Krista nepůjde,
cestu do nebe nenajde,
neboť cesty není
nižádné k spasení
nežli Kristus sám.

4. Kristus je naše naděje,
žádný nám nic neprospěje;
zřeknem-li se jeho,
Spasitele svého,
běda nám bude.

M₄ 107

1. Ra - dost - né to Dě - tá - tko od vě - ků žá - dá - no, hned

při po - čá - tku svě - ta v rá - ji za - sli - bo - vá - no, má se v to - bě vtě -

li - ti a z te - be na - ro - di - ti, smu - tné ob - ve - se - li - ti.

2. Emanuel, Bůh s námi,
král nebeských kůrů,
sestoupil k nám na zemi,
vede nás k Otci vzhůru.
V něm ožijí věřící,
všichni lidé lkající,
pokoje hledající.